

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์
สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง
การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ซึ่งนำมากล่าวโดยสรุป
ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาผลของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการเรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการเรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์กับการ
เรียน โดยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐาน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการเรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่าของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
สอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโตะบารา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Non-equivalent Control Group Design (Christensen, 1941 : 185)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์จำนวน 8 แผน
2. แผนการเรียนการสอนแบบปกติ จำนวน 8 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .84
4. แบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากจากรุวรรณ ยั่งยืน (2545 : 90 – 94) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบัท (Cronbach , 1970 : 161) นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ขั้นเตรียมการเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1.1 แผนการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์

1.1.2 แผนการเรียนการสอนแบบปกติ

1.1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา

1.1.4 แบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.1.5 กระดาษคำตอบ

1.2 เตรียมห้องในการดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้ห้องเรียนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนของโรงเรียนที่ไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก

1.3 เตรียมนักเรียนเข้ารับการทดลอง จำนวน 60 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 30 คน โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้สอน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ จำนวน 30 คน โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้สอน

1.4 สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน ก่อนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

1.5 ทำการทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มก่อนทำการทดลอง เพื่อนำผลที่ได้เก็บไว้เป็นตัวเปรียบเทียบกับผลหลังการเรียน

2. ขั้นการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

2.1 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยแผนการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 8 แผน แผนละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนโดยการแนะนำการเรียนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม หลังจากนั้นก็แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย

1. นำเข้าสู่บทเรียน

- ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิมและสมมุติฐานเป็นตัวเปิดเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่ากำลังมีประสบการณ์ใหม่ๆ เกิดขึ้น โดยใช้คำถามหลัก ในฉากอาจจะระบุสถานที่ เวลา หรือสิ่งแวดลอม

2. แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ผู้วิจัยเป็นผู้แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. ดำเนินการสอน

- ผู้วิจัยจะใช้คำถามเป็นตัวนำเรื่อง (Key Question) เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าสิ่งแวดลอมหรือบริบทใดเข้ามาเกี่ยวข้องกับบ้างเช่น คน สัตว์ สิ่งของหรือสิ่งแวดลอมก็ได้

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมสรุป และนำเสนอผลงาน ผู้เรียนออกมาอภิปราย หรือสรุปเล่าเรื่องนำเสนอผลงาน ตลอดจนแนวคิดและประสบการณ์ของกลุ่มตนเองให้เพื่อนๆ ทราบ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยและนักเรียนต้องช่วยกันประเมินผลการเรียนการสอนว่าผ่านหรือไม่ผ่านอย่างไรและจะต้องปรับปรุงส่วนใดบ้างโดยที่ผู้วิจัยใช้การประเมินผลตามสภาพจริง เช่น การสังเกต การบันทึกและการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน และผู้สอนประเมินผลจากการปฏิบัติกิจกรรมในทุกขั้นตอน คือ การตอบคำถามนำ การปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละตอน ผลงานการสร้างสรรค์และจากการนำเสนอผลงานของกลุ่ม วิเคราะห์สรุป

2.2 ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมด้วยแผนการเรียนการสอนแบบปกติ

จำนวน 8 แผน แผนละ 50 นาที ในการทดลองสอนผู้วิจัยได้จัดคาบเวลาการสอนสลับกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. ขั้นทดสอบ เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ผู้วิจัยจะทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นคะแนนหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

3.1.1 ผู้วิจัยแจกแบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้แก่ักเรียนทุกคน และชี้แจงวิธีการทำแบบประเมิน โดยใช้เวลาทำ 50 นาที

3.1.2 เมื่อหมดเวลา ผู้วิจัยจะเก็บแบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

3.2 ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา

3.2.1 ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา พร้อมกระดาษให้นักเรียนทุกคนและชี้แจงวิธีการทำแบบทดสอบ โดยใช้เวลาทำ 50 นาที

3.2.2 เมื่อหมดเวลา ผู้วิจัยจะเก็บกระดาษคำตอบ

3.3 ตรวจสอบผลการสอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา

1.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา

2. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การหาคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มที่เรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์และกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มที่เรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ การทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples)

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการพัฒนาของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์กับกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการเรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. คะแนนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการเรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงกว่าของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบและได้เสนอการอภิปรายผลการทดลองตามสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent samples) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า วิธีสอนแบบสตอรีไลน์สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงงูใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นนั้น อาจเป็นผล
 เนื่องจากสภาพของการเรียนการสอนแบบวิธีสตอรี่ไลน์ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม
 ร่วมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เพราะการตอบคำถามนำในวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์
 ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม ครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์
 เดิมของตนเองออกมาใช้ในการเรียนและแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับเพื่อนๆ การทำกิจกรรม
 ต่างๆตามเส้นทางเดินเรื่อง ทำให้ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมตลอดเวลา ผู้เรียนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน
 และผู้เรียนกับผู้สอนก็มีปฏิสัมพันธ์เช่นกัน เพราะการทำงานเป็นการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มี
 โอกาสแลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ โดยอาจจะสะท้อนความคิดจากการอภิปรายในกลุ่ม
 การนำเสนอผลงานที่ทำให้ผู้เรียนได้มีข้อสรุปที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
 สุรินทร วัจนชาติ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย
 วิธีสตอรี่ไลน์ เพื่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนในจังหวัดร้อยเอ็ด ปี 2543 ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์เป็นการเรียนที่เปิด
 โอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้า แสวงหา และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระทำให้ผู้เรียนมี
 ความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ผู้เรียนรู้ รู้จักวางแผนการทำงาน มีโอกาสทำงานเป็นคณะ ได้เผชิญ
 กับสถานการณ์ปัญหาและได้แก้ปัญหาาร่วมกันนอกจากนั้นยังฝึกให้คิดเป็นทำ เป็น แก้ปัญหาเป็น
 สอดแทรกความรู้ เจตคติ เรื่องการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้
 อารีย์ ชุมณี (2546 : 104) ได้กล่าวว่า การสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน
 แบบบูรณาการที่ทำให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวิชา และสามารถประยุกต์ความคิด
 ประสบการณ์ ความสามารถและทักษะต่างๆในการเรียนรู้ ทำให้สามารถเชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนเข้า
 กับชีวิตจริง เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ทำให้
 สิ่งที่ยูเรียนรู้มีความหมาย ทำให้เกิดความเข้าใจอันเป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และ
 ผลการวิจัยของ จิรภัทร์ บัวสุวรรณ (2543 : 89) พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการ
 เรียนสตอรี่ไลน์ เน้นให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติงานเดี่ยวและงานกลุ่ม มีการวางแผน
 ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ตามโครงเรื่องขั้นตอนของสตอรี่ไลน์ โดยจินตนาการไปตามองค์ ตัวละคร
 วิถีชีวิตและเหตุการณ์ต่างๆ โดยมีคำถามหลักเป็นตัวเปิดประเด็นของเรื่องในการทำงาน ผู้สอนเป็น
 เพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งเข้าใจได้ดี
 แม่นยำ และชัดเจนและผลการวิจัยของเกรียงไกร ยิ่งสง่า (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษางานวิจัย ผลการ
 ใช้สตอรี่ไลน์และการประเมินโดยใช้แฟ้มผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ เจตคติและทักษะการแก้ปัญหา
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิชา ส 053 ประชากรและสิ่งแวดล้อม ปี 2543 ผลการวิจัย

พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์และการประเมินโดยใช้แฟ้มผลงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ในงานวิจัยนี้นักเรียนจะได้รับการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนแบบ สดอร์ไลน์ก่อนการทดลองเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจในวิธีการเรียนแบบสดอร์ไลน์อย่างถูกต้องและรู้ ถึงบทบาทของตัวเองในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทั้งนี้เมื่อผู้เรียนได้เข้าใจถึง องค์ประกอบของวิธีการเรียนการสอนแบบสดอร์ไลน์นั้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสามารถที่จะจดจำรายละเอียดของเรื่องที่เรียนได้มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยได้ใช้คำชม เมื่อนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนแบบสดอร์ไลน์เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่มีการประยุกต์และบูรณาการ เนื้อหาวิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องเข้าเป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ได้ทำ กิจกรรมที่หลากหลายและได้ปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ หอ้งค์ความรู้ต่างๆ ตลอดจนสามารถ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสาระสำคัญจากการเรียนรู้กับชีวิตจริงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ Bell & Fifield (1998 อ้างถึงในวลัย พานิช , 2544 : ตำเนา) ชาตรี สารานู (2542 :36-38) วัฒนาพร ระวังบุคค์ (2542 :48) และ สุวิทย์ มูลคำและ อรทัย มูลคำ (2545 :198) ที่กล่าวว่า วีดิทัศน์ออนไลน์เป็นการจัดการศึกษาที่บูรณาการทั้งหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรงที่นักเรียนสร้างความรู้ ใหม่ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีความสุขต่อการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นการเรียนรู้จากคำถามหลักให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย สามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตามสภาพจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์

การที่ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้รับการเรียนการสอนแบบสดอร์ไลน์ไลน์นี้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นั้นอาจมีผลมาจากลักษณะเด่นของวิธีการการเรียนรู้แบบสดอร์ไลน์ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสดอร์ไลน์ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ที่มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันหัวข้อเข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียนกับชีวิตจริง และยังให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่าง ความคิดรวบยอดในศาสตร์ต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ควรจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่าง เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความสนใจของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิด สติปัญญาของ

ผู้เรียน สามารถให้ผู้เรียน ใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่าง กว้าง ขวาง ช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน (ทิสนา แคมมณี , 2543 : 6) ดังนั้นกิจกรรมที่ทำทลายความคิด สติปัญญาของผู้เรียน สามารถทำให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนจึงสูงขึ้น มีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ด้วย

2. กิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพราะการทำงานกับหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายตามความสนใจ ฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ ได้หลากหลายโดยผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญ และตรวจสอบความสามารถในการนำไปใช้โดยการสาธิตหรือการแสดงผลงานของผู้เรียน ได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างสตอรีไลน์ของ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545 : 32) กล่าวว่า ผู้เรียนจะเป็นผู้ดำเนินการสร้างรายละเอียดต่างๆ โดยการเป็นผู้ลงมือกระทำ กิจกรรม ค้นคว้าข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถพัฒนาปรับปรุงผลงานได้ตลอดเวลา ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. เป็นการเรียนรู้ที่สามารถทบทวน ไปมาได้จากประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การทบทวนฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรมากขึ้น ดังนั้นการสอนที่ผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้มากที่สุด รวมไปถึงการสร้างเค้าโครงเรื่องที่ดีซึ่งทำให้ผู้เรียนสนใจ ในการฝึกทักษะแปลกใหม่ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4. เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ง่ายต่อการนำสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียนมาเป็นเรื่องในการเรียนรู้ เช่น ในกรณีของนักเรียนตัวเล็ก ๆ ที่เริ่มศึกษาเป็นครั้งแรก ประเด็นที่จะศึกษาก็น่าจะเริ่มตั้งแต่ตัวของเด็ก ครอบครัวของเด็กเป็นต้นไป เมื่อเติบโตขึ้นประเด็นของการศึกษาก็จะเริ่มขยายวงตามออกไปด้วย เช่น ชุมชน ประเทศ หรือแม้กระทั่งการออกไปผจญภัยในดินแดนต่าง ๆ หรือย้อนไปสู่อุดมคติ ไปสู่ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ไม่ยาก กลายเป็นความรู้ที่ยั่งยืน

5. เป็นวิธีการเรียนที่มีชีวิตชีวา เนื้อหาที่ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสร้างขึ้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สามัญสำนึก ทักษะในการสำรวจสิ่งแวดล้อม และใช้ทักษะในการอธิบายความคิดได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากที่จะสร้างผลงานของเขาอย่างเต็มความสามารถมีความภาคภูมิใจในผลงาน เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Cooper & Julie A (1998 : 77) เกี่ยวกับการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนเกรด 6 พบว่า การเรียนแบบสตอรีไลน์ ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น

ดังนั้น การที่นักเรียนได้รับการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ ทำให้นักเรียนได้รับการเรียนด้วยวิธีสอนแบบใหม่ ประสบการณ์ใหม่ ได้ฝึกฝน ได้แสดงความคิดเห็น ได้ศึกษา และการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ลงมือปฏิบัติจริง ได้ทำใบงาน ซึ่งเป็นการทบทวนความรู้ ให้ได้รับความรู้ความเข้าใจ และมีความกล้าแสดงออก จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบการบูรณาการในเรื่องครอบครัวสุขสันต์ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการผูกเรื่องโดยการสร้างหัวข้อเริ่มขึ้น และมีการดำเนินเรื่องเป็นตอนๆ ให้มีลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องกัน โดยการใช้คำถามเป็นตัวนำสู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลายซึ่งมีองค์ประกอบ คือ ฉาก ตัวละคร วิธีชีวิต เหตุการณ์ ทั้งนี้ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์ซึ่งมีโอกาสดำเนินปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย ได้รับการพัฒนาทุกด้านพร้อมกัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงขึ้น

ในด้านของการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น เห็นได้ว่า การสอนแบบสตอรีไลน์ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกประสบความสำเร็จในการเรียน มีความกระตือรือร้นมากขึ้น มีความพยายามมากขึ้น มีความทะเยอทะยานที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น โดยในช่วงแรกของการสอน นักเรียนให้ความสนใจกับการสอน ซึ่งสังเกตได้จากนักเรียนมีความตั้งใจ ระวัง ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความร่วมมือ แต่ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น อาจเนื่องจากว่าเป็นเพราะการที่ต้องปรับตัวที่ต้องทำงานร่วมกับเพื่อนๆ แต่ต่อมาภายหลังนักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น เมื่อป้อนคำถามให้ ก็สามารถตอบคำถามได้ มีความกล้าที่จะตอบมากขึ้นและตอบได้ถูกต้องมากขึ้น รวมถึงมีความรับผิดชอบ มีความพยายามที่มากขึ้น และผู้วิจัยยังได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้าแสดงออกและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างมีอิสระ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบตลอดจนมีความร่าเริงสนุกสนานในการเรียน รวมทั้งผู้วิจัยได้สังเกตนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จากระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง นอกจากนี้บรรยากาศในการเรียนการสอนยังมีส่วนช่วยเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ กล่าวคือ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีเพื่อนๆ และครูคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นการเรียนที่ไม่เคร่งเครียด นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน อีกทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น กระบวนการดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

สรุปได้ว่า จากการที่ผู้วิจัยทำการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง คือ สอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์นั้น ผลการวิจัยเห็นได้ชัดเจนว่า วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถยืนยันได้ว่า วิธีสอนแบบสตอรีไลน์เป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีคุณภาพทำ ให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนดังกล่าว สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

สมมติฐานข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการเรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงกว่าของ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

จากการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการเรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูง กว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบเป็นอิสระจากกัน (Independent samples) พบว่า คะแนนการพัฒนามองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการ เรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์นั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบปกติ

การสอนแบบสตอรีไลน์เป็นวิธีสอนที่มีการบูรณาการสิ่งที่ได้รับจากการเรียนการ สอนในรายวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชา วิทยาศาสตร์และส่งผลต่อความรู้สึกพึงพอใจ ชอบหรือไม่ชอบ ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อการจัดการ เรียนการสอนและช่วยพัฒนากระบวนการแก้ปัญหาของผู้เรียนและยังเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วน ร่วมของสมาชิกทุกคน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีกิจกรรมทำ มีความเป็นอิสระ ได้ทำงาน ตามความคิดของตนเอง มีความพึงพอใจกับการสอนของครู ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนให้ ความเป็นอิสระในการทำงานตามความสนใจและพึงพอใจ ให้การเสริมแรงและรางวัลจึงทำให้การ จัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้าง สตอรีไลน์ของสุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545 : 32) กล่าวว่า ผู้เรียนจะเป็นผู้ดำเนินการสร้าง รายละเอียดต่างๆ โดยการเป็นผู้ลงมือกระทำกิจกรรม ค้นคว้าข้อมูลรายละเอียดต่างๆด้วยตนเอง และ ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีัญญา เลาหพันธ์พงศ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการ จัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาด้วยรูปแบบสตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า (1) ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

เจตคติ และการปฏิบัติในวิชาสุขศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบสตอรี่ไลน์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านเจตคติ และการปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในวิชาสุขศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบสตอรี่ไลน์ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของธาริณี วิทยาอนิวรรณ (2543 : 125) วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาด้วยวิธีสตอรี่ไลน์เรื่องผลของการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสตอรี่ไลน์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และผลการวิจัยของจารุณี เชิงเห็น

(2546 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องบทประยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มควบคุมหลังได้รับการสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปัญหา โจทย์คณิตศาสตร์เรื่องบทประยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองหลังได้รับการสอน โดยวิธีสตอรี่ไลน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องบทประยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีสตอรี่ไลน์มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องบทประยุกต์

ในส่วนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนั้น ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์นั้นมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการสอนสูงกว่าของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ อาจเป็นผลเนื่องมาจากว่า วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นวิธีการเรียนที่พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนแบบสตอรี่ไลน์ คือ กลุ่มทดลอง

มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ คือกลุ่มควบคุม เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทั้ง 2 กลุ่ม ตามสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์หลังทดลองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ในเรื่องของครอบครัวสุขสันต์นั้น เป็นการวิเคราะห์และสร้างหัวข้อเรื่องร่วมกันกับนักเรียน เพราะนักเรียนมีความสนใจและได้เสนอหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในครอบครัวของเรา และการดำเนินชีวิตในแต่ละหัวข้อย่อยในหัวข้อใหญ่เรื่องครอบครัวสุขสันต์ รวมไปถึงใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ร่วมกันปฏิบัติและให้บทบาทแก่นักเรียน รวมทั้งการให้นักเรียนได้ตอบคำถามนำ ที่ผู้วิจัยได้เสนอคำถาม เป็นการให้ความเพลิดเพลินและร่วมกันแก้ปัญหาแก่นักเรียนเป็นอย่างดี เป็นการท้าทายความสามารถของนักเรียน ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ใช้คำถามนำแล้วนักเรียนมักมีความกระตือรือร้นที่จะตอบ แล้วเมื่อให้แต่ละกลุ่มมีการสร้างเรื่องราว แล้วสมมติ สร้างจินตนาการตามองค์ประกอบของสตอรี่ไลน์ นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีการวางแผน เตรียมสื่ออุปกรณ์ของฉากและของตัวละคร มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม รวมทั้งการทำใบงานต่างๆ ซึ่งเมื่อสามารถที่จะทำตอบคำถามและทำใบงานของตนเองและของกลุ่มได้แล้ว ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเกิดแรงจูงใจที่จะเรียน เกิดความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมนึก ปฏิพานนท์ (2542 : 55-72) วิจัยเรื่องผลการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบอีกว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและสนใจในการเรียนการสอนแบบนี้เป็นอย่างดี สามารถฝึกทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ โดยแก้ไขปัญหามากมายที่เกิดขึ้น และสามารถตอบคำถามที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นเพื่อทดสอบความรู้จากผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนสามารถฝึกการวางแผนในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อนสมาชิกได้เป็นอย่างดีมีโอกาสนในการศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงฝึกการยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นตลอดจนได้แสดงความสามารถของตนออกมาเป็นผลงาน และจากการที่นักเรียนได้รับความสำเร็จบ่อยครั้งในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากการได้ประสบความสำเร็จจากการเรียนดังกล่าว

ในการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์นั้น ผู้วิจัยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น สนใจเรียนมากขึ้น เพราะผู้วิจัยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรม จึงทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

ทำให้ทุกคนรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลิน เป็นกันเอง มีเสียงหัวเราะกับการเรียนและต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีสตอรีไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ หทัย น้อยสมบัติและคนอื่นๆ (2548) วิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบสตอรีไลน์ ผลวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอน โดยวิธีสตอรีไลน์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้าแสดงออกและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างมีอิสระ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบตลอดจนมีความร่าเริงสนุกสนานในการเรียน

นอกจากนี้การเรียน โดยให้ทำงานเป็นกลุ่มโดยสมาชิกแต่ละคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันเพื่อที่จะให้งานกลุ่มได้สำเร็จลุล่วงและพร้อมที่จะมานำเสนอหน้าห้อง ผู้เรียนทุกคนต้องการให้ผลงานของกลุ่มตนเองดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานกลุ่มอื่นๆ ดังนั้นทุกคนจึงกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ ต่างก็มีความสำคัญต่อกลุ่มเท่าเทียมกัน ต้องการพึ่งพากันทำให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ และมีความสามารถจึงเกิดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเมื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจึงได้รับคำชมเชย ผู้เรียนจึงมีความรู้สึกรับเรียนวิชาสุขศึกษาและต้องการให้จัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ต่อไปเพราะรู้สึกว่าการเรียนได้รับการยอมรับจากเพื่อน ครู ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจด้านกระบวนการของ Vroom (1964 อ้างถึงใน ประเทืองทิพย์, 2538 : 18) ที่เชื่อว่าบุคคลใดมีความขยันในการเรียนจะได้รับรางวัลจากความพยายามและดีคำรางวัลเป็นความชอบหรือความพึงพอใจ เช่นเดียวกับผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ที่ได้รับการยอมรับ การยกย่องจากเพื่อนและครู เป็นรางวัลจึงเกิดแรงจูงใจที่อยากเรียนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์

ดังนั้นการที่ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพราะการทำงานกับหัวข้อเรื่องที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายสามารถทำตามความสนใจ สามารถฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ ได้หลากหลายโดยผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สึกเบื่อและภูมิใจในผลงานของตนเองด้วยและอีกอย่างวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ยังเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีชีวิตชีวา เพราะเนื้อหาในเรื่อง ครอบครัวสุขสันต์ที่ผู้วิจัยและผู้เรียนช่วยกันสร้างขึ้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สามัญสำนึกและใช้ทักษะในการอธิบายความคิดได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนจึงมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากที่จะได้มีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมและภาคภูมิใจในผลงานของตนเองจึงเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ซึ่งจากการสังเกตและการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า นักเรียนทุกคนชอบบรรยากาศการเรียน เพราะได้สนุกสนานเป็นกันเอง และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม คือ เป็นกิจกรรมที่ทำ

ทายความคิด สถิติปัญญาของผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ ส่งผลต่อ อารมณ์ ความรู้สึของผู้เรียน โดยตรง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน โดยตรงหรือ ใกล้ผู้เรียน จึงช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า จากการที่ผู้วิจัยทำการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยเห็นได้ ชัดเจนว่า วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาหลังสอน ทั้ง 2 วิธีสอน ผลการวิจัยนี้สามารถยืนยันได้ว่า คะแนนการพัฒนาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงกว่าวิธีสอนแบบ ปกติอย่างเห็นได้ชัด ด้วยวิธีการเรียนที่มีคุณภาพของวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ ส่งผลให้การวิจัยครั้งนี้ เห็นผลได้ชัดเจนว่า วิธีเรียนดังกล่าวส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากผลการวิจัยที่พบดังกล่าวข้างต้นแล้ว การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้พบ พฤติกรรมหลายด้านที่เกิดขึ้นกับนักเรียนดังนี้

1. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อม การ จัดฉากและการทำงานของกลุ่มร่วมกันอย่างเต็มความสามารถ ลงมือทำอย่างตั้งใจและมีความ สนุกสนานกับการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายตามหน้าที่ของตนเองที่รับผิดชอบ จึงทำให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและเรียนรู้อย่างมีความสุข

2. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองให้เพื่อนๆในกลุ่มฟัง เคารพความ คิดเห็นของเพื่อนๆ ในกลุ่มและสามารถนำความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำเสนอผลงานของกลุ่มได้อย่างมีเหตุผล

3. นักเรียนสามารถส่งผลงานของตนเองผลงานของกลุ่มได้ทันเวลาที่กำหนด นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ และฝึกให้นักเรียนส่งงานตรงเวลาที่ผู้วิจัยกำหนด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ผลของวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบสตอรี่ไลน์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ดังนั้นในการสอนวิชาสุขศึกษา ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาจึงควรพิจารณานำการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น เพราะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องตลอด 1 ภาคเรียน ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นพัฒนาการด้านการเรียนรู้และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาผลของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อด้านอื่นๆ เช่น เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาผลของวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์กับวิชาอื่นๆ เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ด้วย